

[Socialministeren]

Vi har i Danmark iværksat et omfattende udviklingsprogram i lokalsamfundene med delvis statsstøtte, som vi håber vil hjælpe med til at vise nye veje. Vi må undgå en bevidstløs udbygning med traditionelle institutioner, men må i stedet tænke i alternativer, der også tager hensyn til de svageste familier.

Det følger af mine bemærkninger, at Danmark kan støtte forslagene om på Fællesskabsplan at drøfte en række centrale familiepolitiske emner.

Tak hr. formand.«

Udkastet til konklusionerne blev enstemmigt vedtaget, selv om Danmark godt kunne have ønsket en tilføjelse om, at kombination af arbejds- og familieliv explicit blev nævnt blandt de områder, opmærksomheden især burde rettes mod (punkt IV, 3; b).

Spm. nr. S 245

Til *trafikministeren* (29/11 89) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvis Storebæltsbyggeriet fordyres med 1 mia. kr. med baggrund i, at der er for smalt mellem bropillerne på østbroen til skibstrafikken, hvorledes vil dette så influere på byggeriets rentabilitet?«

Begrundelse

I bladet Ingeniøren den 24. november 1989 fremføres det, at brobyggeriet på Storebælt vil blive væsentlig dyrere end først antaget, da risikoen for en kollision mellem et skib og bropillerne er for stor, hvis man ikke gør afstanden mellem bropillerne større.

Svar (7/12 89):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Der foreligger for mig ikke oplysning fra A/S Storebæltsforbindelsen om, at anlægsoverslaget for den faste forbindelse over Storebælt vil blive forøget med 1 milliard kr. som følge af det projekt, der vælges for højbroen over Storebælts Østerrende.

Jeg vil intet foretage mig i anledning af tilfældige presseudtalelser, men afvente en indstilling fra A/S Storebæltsforbindelsen om, hvilket eller hvilke projekt(er) der bør udbydes i licitation.

Med hensyn til rentabilitetens afhængighed af anlægsudgiften skal jeg henvise til den oversigt med alternative beregninger, der er indeholdt i A/S Hoff & Overgaards redegørelse fra maj 1988 med »Gennemgang af de økonomiske forudsætninger for en fast forbindelse over Storebælt« side 22.

Spm. nr. S 247

Til *boligministeren* (29/11 89) af:

Jane Oksen (FP):

»Hvad er begrundelsen for, at danskere ikke kan få boligindskudslån i det private udlejningsbyggeri?«

Begrundelse

I tider med mangel på udlejningsboliger og begrænsning af offentlige udgifter findes det mærkværdigt, at en dansk boligsøgende, der finder en lejlighed i et privat udlejningsbyggeri, der måske kun koster det halve af, hvad en lejlighed i almenyttigt byggeri koster i såvel indskud som leje, ikke kan opnå lån til indskud, hvorimod flygtninge godt kan, og det findes også at være en favorisering af det almenyttige byggeri, som man kan undre sig over at en »borgerlig« regering støtter.

Svar (4/12 89):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Når boligstøttelovens almindelige regler om beboerindskudslån kun gælder for almenyttigt byggeri samt visse andre former for støttet byggeri, skyldes det, at beboerne i dette byggeri gennem beboerinskuddet bidrager til finansieringen af en del af byggeriets anskaffelsessum. Beboerne i privat udlejningsbyggeri er ikke pålagt en tilsvarende forpligtelse.

Endvidere er det almenyttige byggeri pålagt en særlig forpligtelse til at bidrage til løsningen af de boligsociale opgaver. Beboerindskudslånene sikrer, at de befolkningsgrupper, som det almenyttige byggeri i særlig grad er opført for, har mulighed for at opnå en bolig i dette byggeri.

Ved indførelsen af de særlige regler om beboerindskudslån til flygtninge, hvorefter der kan ydes beboerindskudslån til flygtninge i forbindelse med indflytning i privat udlejningsbyggeri, er der lagt vægt på, at flygtningene i